

og for at det af denne Discussion lettere kan fremgaae, hvordist der er Anledning for Noget til at stille Endringsforslag eller ikke. Det er nemlig ikke godt for en Enkelt — jeg vil gjerne indrømme, at der findes Medlemmer i Thinget, med hvem det kan være Tilfældet, men jeg troer dog, at en stor Deel ikke seer sig i Stand dertil — at gjennemtanke et Spørgsmaal saaledes, at de kunne være sikre paa, at der ikke kan fremkomme nogen Indvending derimod, som de ikke have tænkt sig, og som kan gjøre, at de maae erklære, at de ikke ere komne til noget rigtigt Resultat. Nu kan man vel sige, at saa maa man udenfor Thinget drøfte den Sag med Andre; men dette har sine store Uanskeligheder. Der er jo vistnok politiske Foreninger, hvori slike Spørgsmaal drøftes; men det er jo ikke Alle, der ere Medlemmer af slike politiske Foreninger. Undertiden kunne de ogsaa henses og standse, maastee en kort Tid, og saaledes bliver der da ikke noget Foreningspunkt, ligesom ogsaa i disse Foreninger Sagerne kun drøftes fra den Side, som ligger en saadan Forenings politiske Farve nærmest. Jeg mener, at Thinget maa være det rette Sted til en saadan Drøftning, forinden Forslaget stilles. Thi der er dog en stor Forskjel paa at fremsøre Noget i Thinget, som forekommer En selv at være rigtigt, men som man dog kunde ønske at faae belyst fra flere Sider, og at optræde med et bestemt Forslag. I første Tilfælde træder man blot op som den, der ønsker at faae Lys i en Sag og faae Sandheden frem, i det andet Tilfælde kommer man paa en Maade til at spille en Sagsførers Rolle, idet man optræder med Noget, som udgives for at være rigtigt, ifølge Ens bestemte Overbeviisning. Naar nu en saadan Discussion gaaer forud for den 2den Behandling, da troer jeg ogsaa, at den 2den Behandling vil blive til, hvad den egentlig skal være; da ville alle Forslag blive stillede under den 2den Behandling, istedetfor at det nu skeer meget ofte, at endeel Forslag først blive stillede under den 3die Behandling, i Henhold til den Discussion, der har fundet Sted ved den 2den Behandling, hvilket atfaa viser, at det er hensigtsmæssigt, at der gaaer en Discussion forud, førend Forslagene blive stillede. Heraf bliver da altsaa

Følgen, at den 3die Behandling ikke bliver nogen selvstændig Behandling, den faaer ikke den selvstændige Charakter, som det dog nok har været Hensigten, at den skulde have; den bliver kun et andet Afstuit af 2den Behandling, istedetfor at den skulde beholde sit særegne Præg. Der bliver derved egentlig 4 Behandlinger, idet det bliver nødvendigt at udsætte den 3die Behandling, for at faae Lovforslaget redigeret i den Form, hvorunder der skal afstemmes, og som vel kunde kaldes en Fortsættelse af den 3die Behandling; men det er dog egentlig en 4de Behandling. I Henhold til hvad jeg saaledes har anført, finder jeg mig egentlig ikke aldeles tilfredsstillet med Indstillingen til § 13; thi her er det stillet i Spidsen, at den første Behandling skal gaae ud paa at drøfte Forslaget i Almindelighed, og det forekommer mig, at det ikke skulde stilles i Spidsen, skøndt jeg paa den anden Side dog ikke kunde have Noget imod en slig Udtalelse, ogsaa under den første Behandling, hvor jeg dog troer, at den ikke i Almindelighed vil finde Sted, naar det blev Stik, at den skeete under den indledende Behandling, hvor den formeentlig rettest hører hjemme. Imidlertid er der dog gjort en Tilsejning dertil, som nogenlunde tilfredsstiller det Dunste, som jeg kunde have næret, og da jeg ikke tør gjøre mig noget Haab om, at et Forslag, som jeg kunde fremsætte, vil kunne finde nogen Indgang i Thinget, saa skal jeg ialfald give mig tilfreds ved den ikke uvæsentlige Forbedring, som Udvalget efter min Forening har foreslaaet.

Beskytelse: Jeg skal tillade mig i Anledning af hvad den sidste ærede Taler har anført at bemærke, at det forekommer mig, at han har opfattet Behandlingerne af et Lovudkast paa en ganske særegen Maade; thi jeg skjøner ikke rettere, end at den ærede Taler har faaet 4, eller om man vil, 5 Behandlinger ud af et Lovforslag, istedetfor at der i Thingets Regulativ kun er foreffrevet 3. Han har nemlig sagt, at det, som er foreffrevet i Regulativet at skulle behandles ved den 1ste Behandling, skulde henføres til den indledende Behandling, og derved blev altsaa den indledende Behandling, som kun er en Maade at afgjøre paa, hvorledes Sagen skal behandles, om den skal gaae til